

Мельник О. В.

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ОКРЕМІ ПИТАННЯ УСИНОВЛЕННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ І ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ РФ ПРОТИ УКРАЇНИ

Через збройну агресію РФ проти України та українського народу, починаючи з лютого 2022 року, в Україні, з кожним днем, зростає кількість дітей, які позбавлені батьківського піклування (загибель батьків, незаконне позбавлення волі, зникнення, тощо). Саме через зазначене, тема щодо усиновлення таких дітей та його особливостей є надзвичайно важливим питанням сьогодення в умовах воєнного стану.

Відповідно до статті 207 СК України: «усиновленням є прийняття усиновлювачем до своєї сім'ї особи на правах дочки чи сина, здійсненого на підставі рішення суду» [2].

Слід зазначити, що в Україні усиновлення здійснюється лише на підставі рішення суду, однак є виняток, який висвітлений у статті 282 СК України, а саме: «усиновлення громадянином України дитини, яка є громадянином України, але проживає за межами України, здійснюється у консульській установі або дипломатичному представництві України» [1].

Звертається увага на те, що з початку повномасштабних бойових дій на території України у зв'язку із вторгненням військ РФ, процес усиновлення в Україні було припинено, проте згодом процедура знову стала доступною для всіх бажаючих (і навіть отримала деякі спрощення), при цьому наразі скористатися цим правом не можуть лише іноземці та громадяни України, які живуть за її межами.

Правова природа усиновлення полягає у повному прирівнюванні усиновленої дитини в особистих та майнових правах та обов'язках до рідних дітей усиновлювача. Усиновлення можна вважати правовою фікцією, проте інститут усиновлення виконує важливу соціальну функцію. Мета усиновлення полягає у створенні дітям, які залишилися без піклування батьків, умов життя, максимально наближених до тих, які зазвичай мають діти в рідній сім'ї. За законом усиновлення – це прийняття до сім'ї дитини на правах дочки чи сина. Після цього особа отримує всі батьківські права та обов'язки стосовно всиновленої дитини. Статус усиновлювача не відрізнятиметься від статусу біологічних батьків.

Процес усиновлення в Україні в умовах воєнного стану зазнав змін. Однією з основних змін у процесі усиновлення під час війни стало діджиталізація, тобто введення у дію сучасних технологій, що надало

можливість кандидатам на усиновлення діяти в онлайн мережі під час: «подання запиту на консультацію щодо усиновлення (та її отримання); подання заявки на облік кандидатів в усиновлювачі; пошуку актуальної інформації про дитину (стан її здоров'я, зміни у зовнішності тощо) в Єдиному електронному банку даних» [5].

Раніше, з метою усиновлення дитини, громадяни України, які виявили таке бажання, повинні звертатись із відповідними письмовими заявами до служби у справах дітей за місцем мешкання. Така заява складалась у довільній формі, та до неї додавались певні документи, визначені та необхідні для визнання кандидатами в усиновлювачі. Після отримання повного пакету документів, заяву кандидатів на усиновлення дитини розглядала служба у справах дітей, яка протягом 10 робочих днів перевіряла документи на відповідність вимогам законодавства, складала акт обстеження житлово-побутових умов кандидатів в усиновлювачі, розглядала питання щодо можливості заявників бути усиновлювачами та готувала відповідний висновок.

В умовах воєнного стану, вчинення зазначених дій зазнало труднощів. Тому введення діджиталізації, значно спростило процедуру подання заяви на усиновлення та постановки кандидатів на усиновлення на облік. Так, подружжю яке виявило бажання усиновити дитину, щоб стати на облік кандидатів в усиновлювачі необхідно або звернутись до служби у справах дітей за місцем мешкання (особлива увага приділяється саме факту проживання на підконтрольній Україні території), або зареєструватися за допомогою застосунку «Дія» на порталі diia.gov.ua за допомогою електронного підпису.

Крім того, відповідно до статті 218 СК України: «для усиновлення дитини потрібна її згода, якщо вона досягла такого віку та рівня розвитку, що може її висловити» [2]. Під час вирішення питань щодо усиновлення дитини, від останньої отримувалась згода на таке усиновлення, у формі, яка відповідає віку дитини та її стану здоров'я. При цьому, якщо у зв'язку з віком чи станом здоров'я дитина не усвідомлює факту усиновлення, усиновлення проводиться без її згоди. Також, у разі, якщо дитина в сім'ї усиновлювачів та вважає їх своїми батьками, то згода дитини на усиновлення не потрібна.

Після надання особою, яка виявила бажання усиновити дитину, до римання служби у справах дітей та зборів усіх необхідних документів та отриманні від останньої відповідного висновку, така особа – громадянин України звертається із заявою про усиновлення до суду за місцем перебування дитини.

Відповідно до чинного законодавства, усиновити дитину мають право громадяни України: перебувають на обліку кандидатів в

усиновлювачі; проживаючі на підконтрольній Україні території (внутрішньопереміщені особи також).

Крім того, усиновлювачем може бути особа старша за дитину не менше ніж на 15 років (при усиновленні повнолітньої особи різниця у віці повинна бути не менше 18 років).

За наявності кількох осіб, які бажають усиновити одну й ту саму дитину, переважне право на усиновлення має: «громадянин України, у сім'ї якого виховується дитина; громадянин України, який є чоловіком матері чи дружиною батька усиновленої дитини; громадянин України, який усиновлює кількох дітей, які є братами чи сестрами; громадянин України, який є родичем дитини; пара осіб – подружжя (громадяни України)» [4].

Кожне усиновлення має наслідки як для усиновлювачів так і для усиновленої дитини, зокрема: «дитина втрачає будь-який правовий зв'язок зі своїми рідними батьками та іншими родичами, тобто юридично дитина більше не є дитиною своїх батьків; між усиновленими дитинами та усиновлювачами виникають взаємні права та обов'язки; усиновлювачі можуть бути офіційно записані як мати чи батько дитини, також мають право на збереження таємниці усиновлення, і в них буде можливість змінити дитині прізвище, ім'я (за його згодою, якщо дитина досягла відповідного віку) та по батькові, а також його дату народження не більше ніж на 6 місяців» [3].

Таким чином, не зважаючи на введення по всій території України воєнного стану, у зв'язку із військовою агресією РФ та вторгнення військових формувань останньої на територію України і тимчасову окупацію окремих територій, процес усиновлення дітей здійснюється у відповідності до норм законодавства України, а введення у дію єдиної онлайн-платформи направлено на покращення процесу здійснення усиновлення дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, а також для покращення управління відомостями та даними стосовно кандидатів в усиновлювачі та дітей, які залишились у скрутних обставинах та без батьківського піклування.

Література:

1. Боднар Т.В., Дзера О.В. Сімейний кодекс України. Науково-практичний коментар. Видавництво «Юрінком інтер», 2020. 552 с.
2. Журавльов Д.В. Науково-практичний коментар Сімейного кодексу України. Видавничий дім «Професіонал». 2021. 520 с.
3. Менджул Марія Василівна. Порівняльне сімейне право : навч. посіб. / М.В. Менджул ; рец. : С. Б. Булеца, Л. В. Красицька, О. А. Явор. Ужгород : РІК-У, 2021. 296 с.

4. Сімейне право України: підручник / за ред. А. О. Дутко. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2018. 480 с.

5. Цифровізація процесу усиновлення: на порталі Дія доступні 5 нових послуг. Урядовий портал. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/tsyfrovizatsiia-protseesu-usynovlennia-na-portali-diiia-dostupni-5-novykh-posluh>